

August Varenius

Augustus Varenius SS. Theol. & Phil. D. Hebraicorum Professor. Universitatis Rostochiensis Rector Ad Exequias solemnes ... Dn. M. Christiani Michaelis, Eccles. D. Jacob. Rost. Pastoris, & Superintend. ... Hodie hora I. in templo Jacob. parandas. Omnes omnium ordinum Cives Academicos peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770472680>

Druck Freier Zugang

Varenivs, A.,
in
Chr. Michael[is]

Rostock, 1652.

53
74
AVGVSTVS VARENIVS

SS. Theol. & Phil. D. Hebraicorum
Professor,

Universitatis Rostochiensis
RECTOR

AD
Exequias solemnes

Viri admodum Reverendi & Excellentissimi

DN. M. CHRISTIANI
MICHAELIS, Eccles. D.

Jacob. Rost. Pastoris, & Superin-
tend, vigilantissimi

pt m.

*Hodie horâ 1. in templo Jacob.
parandas.*

Omnes omnium ordinum Cives Aca-
demicos peramantèr invitât,

•••(o)•••

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Academia Typogr.

ANNO M. DC. LII.

N celeri illâ ac expeditâ beatissimâ tamen accer-
sione Dominicâ, quâ Virum Reverend. ac Clariss. DN. M.
CHRISTIANUM MICHAELEM Theologum,
Eximium, Pastorem Jacobæum optime meritum,
Reverendi Ministerij Rostochiensis Superintenden-
tem gravissimum, de seculo hoc liberavit, & ex hac mor-
tali vitâ ad immortalẽ felicitatis absolutioris vitam transtulit, uti laudatis-
simo & beatissimo Dn. Superintendenti ev̄ Jav̄ a c̄iav̄ facilemq; abitionem gra-
tulamur: ita meritorum pariter, ac virtutum sancte defuncti memores, & sta-
tum Rostochij nostri intuentes, Ecclesiæ maximè, & Rev. Ministerij, quod ob sub-
tractum sibi tam necessarium fulcrum ac columen in mœrore luctuq; esse vide-
mus, non possumus non συμμενῶμεν & flere cum flentibus. Merebatur sane
piè defunctus, & nostram accuratiorem aliquam operam, in supremo hoc, què
exsolvere possumus, honore pariter ac dolore: cœterum cum illas partes ante
vorterit pietas optimi Filij, Viri Eximij & Clarissimi DN. GREGORII MI-
CHAELIS Phil. & Opt. art. Magistri egregij, proinde subducemus nostrum
ex hac scenâ soccum, & sistemus, quod Filius optimus condidit, Tragicum
choragium.

Ita est! insperata magis accidunt, quàm quæ speres inopino id-
ipsum, peracerbo, & luctuosissimo, placido tamè Beatissimoq; Fato suo,
suoq; ex miserrima hac in gloriosam æternamq; vitam abitu, (quem sæ-
pe sæpius tamen, quid? in singulos fere dies, ex illo tempore, quando, ut
vota & animus quidem ferebant, Ecclesiastico officio recte aut ple-
nè satisfacere amplius non poterat, prædixit) Venerandus meus v̄v̄ ev̄
ἀγίου Dominus Parens edocuit Cerrissimum fragilitatis humanæ, cer-
tiorq; certioris Mortalitatıs specimen ad indicium subministrans. Gratu-
latur eqvidem nunc sibi de ocyus expedito itinere Parens Beatissimus:
Viator enim Patriam cogitans per Compendia viam quærere expetere,
non per ambages circumvagari solet, triumphare a. Patriæ suæ Reddi-
tus: at sane Gravissimum est, quod patimur nos, dum ita tangimur à
Manu Dei, dum ita carpinur, & veluti cotidie morituri absumimur,
curis, luctu, doloribus. Præpotens illa atq; Opitulatrix T. O. M. JEHO-
VÆ manus, quæ cordi nostro infixit vulnus, sauciatum cor Spiritu suo
solatij & Gratiæ benignè reficiat, paternè sanet.

Probè eqvidem adhuc usq; dum memini, & olim & nupèrè etiam
ante pauculos dies aliquos ex piè Defuncto Parente meo memini me au-
divis-

divisse, fideliter & diligenter vitæ Curriculum à se conscriptum ac anno-
ratum esse. Possset id ipsum nunc exequiisq; parandis usui esse maximo :
sed Mæror noster etiam cum illa conjunctus est infelicitate, ut animo
turbato, langventibus oculis integrum non sit, reperire ea, quæ quidem
laudi, quæ famæ pientissimorum Manium poterant inservire. Velificen-
tur *μνησθητῶν* nostri Patris Memoriam, quæ Bonis omnibus adhuc ob-
versabuntur. Surgat ex publica, honesta tamen, famâ, fama. & hæc exe-
quias, quas *Φιλανθρωπία* Pietas & Gratitude imperant, condecoret.

Δι' ἑσθλῶν vitæ mortalis carissimi Patris, heu quondam mei ! sic
haber. Ingressus est mundi hujus *καταγώνιον* Sveti in Marchia.
Anno Christi cIo Io LXXXIIX. 16. Decemb. circa H. XI. vespertinam.
Patrem habuit honestæ & Integerrimæ vitæ & conditionis Virum.
GREGORIUM MICHAELEM, Belizij in Marchia ex honesta Mi-
chaeliorum Familia oriundum, Civem Metaxarium & Negotiatorem
apud Svetenses. Matrem agnovit Matronam honestissimam MAR-
GARETAM *Seefeldes*, ex laudata Seefeldiorum & Radebandorum
familia pronatam, piè heu Rostochi Anno 1647. denatam. Cujus ma-
ternis Exuviis nunc adjungentur Filij reliquæ.

Horum ope industria ac studio, vitali Ecclesiæ renatus fonte Ser-
vatori suo Christo consecratus, à teneris in agnitione Veri, Veri D E I,
cultûs informatus, ludo postmodum litterario Svetensi commissus est.
Jecit ibidem, quæ Numinis Gratia erat & auspicata optimæ Indolis fe-
licis ingenij, felicioris memoriæ, felicissimi discendi ardoris, ratio, bo-
narum litterarum fundamenta, negotio haut difficili. Sed ut Genero-
sæ animæ, ut, ille ait, otiosæ domi non resident, tanquam patrio solum
solo focoq; natæ: sed cælum imitantur & motu gaudent, ita piè defun-
ctus Parens noluit (id quod præfiscini dixerim, ne jactantiæ notam in-
currat à qua adhuc vivus meus Parens maximè abhorrebat) noluit, in-
quam, in Patria consenescere, sed id quod facili augurabatur in patria,
urbe adquiri non posse, alibi, uti sibi fuerat pollicitus, ita quæsivit & pro-
fluenter etiam obtinuit.

Cum enim Novercans Fortuna Patrem tenello sibi & quadrimulo
eripuisset Witstochium abiit Anno ætatis suo ferè XIII. Ibidem Deus,
qui curat Orphanos & protegit, prospexerat de commodè vivendi oc-
casione, Parentû & Præceptorum gratiam ei concitaverat & civium
amorem, quibus diutius quidem fuisset perfruiturus nisi vicinæ Scholæ
Neobrandenburgensis percrebescens fama salivam movisset, & discendi

eupido, cupidissimo Doctrinæ & Scientiæ Adolescenti animum ac calor discendi addidisset atq; ad se avocasset. Et hîc Benignitatem cœlestis patris expertus fuit, & multum sese huic debere loco ultrò & lubens & gratè quidem usq; & usq; fuit professus. Neobrandenburgò ferente ita benevolentia hospitis, quo tum utebatur Anno 1609. Rostochiensẽm Academiam etiam id temporis celeberrimam invisit. Sed rediit Neobrandenburgum. Divina autẽm Providentia ita dirigente Rostochium repetiit Anno 1611. veriq;, ut venit, Studiosi mensuram, id quod vel Invidia ipsa concesserit, faustè implevit; Optimum illud Alexandri meditans, *μηδὲν Ἀναβαλλόμεν* *Θ.*

Èa tempestate Amplissimi Consulis Dn. M. JOHANNIS CORFINII favorem, & florentissimorum Patriciorum DOBBINORUM, GROTIORUM, Gratiam & Benignitatem nactus, sine invidia laudem sibi invenit & magnos Amicos paravit: & ne Gratiam illam, Dei potissimum, & Mecænatum suorum disperderet, sedulus verbi Dei & Clarorum quorumcunq; verbi Dei præconum extitit Auditor, quorum eloquio & fœcundia excitatus, tractandis sacris sermonibus animum piè addixit, operamq; huic studio locavit sedulam, Ita tamen ut Excellentissimorũ Virorum Theologorũ, inprimis TARNOVIORUM, Clarissimorum Philosophorum, aliorumq; ea ætate famigeratissimorum Virorum Informatione solidum eruditioni Ecclesiasticæ sterneret fundamentum: famulabatur heic LABOR, Ancillabatur CONSTANTIA.

Comprobant studium Disputationes nonnullæ, tam privatum habitæ quam publicæ: quas inter Nobilem illam contra Pontificios præsertim Bellarmin. l. 3. de Justif. Rostochij Anno 1616. ventilatam Disputationem De Certitudine Gratiæ erga pios Divinæ Sub præsidio etiam in sepulcro Honoratissimi sui Præceptoris Celeberrimi D. Tarnovij p. m. producimus.

Interea tamen etiam cum Rostochiensi Juvene quodam *Wor Münster* peregrina adiit loca, quibus lustratis ad suam Rostochium, de integro, invisit. Et Respiciente Deo ejusq; pietatem, vitæ honestatem, pium ardorem & laudabiles Conatus fortunante, Vocatus est ad functionem Ecclesiasticam Primam, atq; suffragante ita unanimi Vocantium calculo, Pastor Ecclesiæ Georgianæ, in Civitatem nunc receptæ, renunciatus est. Quam frequens ibidem habuerit Auditorium quamq; verbum Dei ibidem fuerit in deliciis noverint ii qui eo tempore Parentem.

180

Isto tempore Philosophiæ Magister renunciatus. *Connubium* contraxit paulo post cum Lectissima & pudicissimâ Virgine CATHARINA Woffen/honesto Voffiorum & Lindebergiorum sanguine, Havelbergo celebri alias in Marchia oppido, prognatâ. Matre mea desideratissima

Benedixit ejus Amoris Socialis & honesti Thori Autor atq; Auctor Deus. Quinq; n. liberorum factus compos Parens: suscepitq; ex svavissima Caja sua filiam ANNAM; quæ primò nupserat DN. M. JOACHIMO DASENIO p. m. Secretario de Academia Rostochiensis optimè merito, Ex quo peperit filiam ANNAM CATHARINAM: nunc matrimonio junctam Dn. M. JOANNI FRIDERICO TVITMEJERO, quem gemina prole mascula exhilaravit JOHANNÈ CHRISTIANO & NICOLAO.

Alteram CATHARINAM habuit filiam. Uxorem Excel. Dn. D. CASPARI MAURITII, ex quo vidit nepotes JOHANNEM, lectissimum infantem, qui ante aliquot Annos Avo præiit. CHRISTIANUM & ANNAM CATHARINAM per Dei gratiam superstites. Utinam ad sera Nepotum tempora superstites.

Filiorum factus Parens Trium CHRISTIANI, GREGORII, FRIDERICI. Ex quibus CHRISTIANUS Anno 1638. 12. Sept. naturæ concessit. Eum paulo post infecutus Puerulus mellitissimus FRIDERICVS 16. Sept. eodem anno secuta præmissos fidelissima Mater 19. Septemb. eodem anno imò una eademq; ferè septimana.

Scilicet hic dolor reliquus piè Defuncto relinqvebatur ut, postea quàm Lethaliter Anno 1636. per aliquot menses decubuerat (incidebat enim 13. Decemb. in morbū gravissimū regrediebatur demū ad labores suos Ecclesiasticos Dom, Septuag. Hic inquam dolor reliquus erat, huic calamitati reservabatur Pater, ut superato morbo acutissimo cum luctu pariter necesse haberet conflictari & tantum non occumbere.

Amittebat, si illi qui præmissi & quibus cum nunc æternum lætus ovat amissi dicendi sunt, præter filios duos aurum contra non Caros, Animæ Vitæq; Sociam, partem, corculum domui & familiæ solidum sustentaculum. Maritam dilectissimam trium magni momenti & & gravissimorum munerum, Conjugis, Genetricis ac probæ Matris familias partibus summa, cum laude defunctam. Quid dolor est si hic non est. Ita manu Dei rangebatur at heic Veri Christiani obtinebat nomen atq; omen. Dominus dederat Dominus abstulerat, ferebat ille crucem

patienter, tolerabat opem tamen Altissimi & commiserationem ejus implorans atq; expectans.

Anno 1619. ad D. Petri vocatus. Inde Anno 1623. ad Templum cathedralē S. Jacobi ad Archidiaconatum.

Circa id tempus à Serenissima Daniarum Regina Dn. Dn. SOPHIA ad Conciones Aulicas vocatus; vocatus etiam alio, sed quia Ecclesiae Rostochianae secundum Deum semel labores suos dicaverat. Eidem semper ad mortem usq; inservire paratus fuit, & inserviit.

Prematuro autem fato erepto Antecessore Dn. JOACHIMO Engelbrecht/succedaneus ei electus est, Pastor factus est hujus templi Jacobæi. Qualem interea uti etiam alias, sese gesserit, quomodo pro Gloria DEI pro Auditorum salute excubuerit, dicent illi quibus mens à malignitate remota est, quibus veritas cordi est quiq; veritatem eloqui amant.

Sed quia ut antea dictum Conjunx carissima diem suum obiit Anno 1638. & domus Ornamento suo spoliata fuerat Bono cum Deo ad secunda vota transit Parens p. m. Anno 1640. & sociali foedere junxit sibi sceminam pientissimam WENDULAM Eggers/viduam nunc moestissimam.

Exhilata verat & hæc Parentem filiis duobus CHRISTIANO & DAVIDE, filiola una Margareta.

Sed Ecce! ut nihil sub sole perennat: sed fluxa sunt omnia vaga & caduca ita nec hoc gaudium durabat. Verte batur iterum Cythara in luctum. Uno iterum, uno eodemq; Anno 1650. Parenti magis ejuleo quam Jubileo, Viridantes surculos & flore primo vernantes sævæ Mortis falx, demetebat. Nec hic luctus proleterijs aut vulgaris, quin medullas interiores & viscera pererrabat, atq; utinam non partem virium maximam absumpsisset. Sed ita Visum erat Deo. Igne Crucis filios suos solito probare.

Verum enim vero ne quis Honorum gradus deesset, factum est Dei consilio & providentiâ ut Anno 1650. ab Amplissimo hujus urbis Senatu & Reverendo Ministerio, uno ore, ut ut, reverissima, tantam negotiorum molem succollabat obnixè reluctans, probe conscius, quid valent humeri quid ferre recusarent, Superintendens Ecclesiarum, Rostochiensium electus & ab Illustrissimo nostro Principe ac Domino Dn. ADOLPHO FRIDERICO, Dn. nostro Gratiofissimo confirmatus est.

Sed fractæ erant prohi dolor toties repetito luctu ani
mi

mi Corporisq; Vires , pristinus ille Vigor ὁφθαλμοφανερῶς
absumebatur. Sentiebat virium suarum non fore concionibus
Auditores suos ad mortem usque desideratissimos amplius erudire.
Coactus itaq; ab Illustrissimo Nostro Principe ac Domino humillime
& libello supplice laborum suorum ad tempus relaxationem expetere,
quod summa cum humilitate oraverat gratiose obtinebat.

Sed ad Exitum Parentis præproperum etsi beatissimum propera-
mus. Vellem heic me nescire litteras.

Fidissimè nec minus fortiter sustinuerat Personam, quam magnus
ille rerum Arbitrator Deus mundi hujus Choragus imposuerat & si Deus &
Natura voluissent sustinuisse amplius. Natura non poterat. Deo aliter
visum, debebat Parens, venerandus senex qui toties in lacrymis semen-
tem fecerat , in exultatione laborum suorum fructus cœlestis uberrim-
os metere & carpere in magno suo Sanctorum omnium Celestium
beatissimo, *ἡσυχαστηρίῳ*, quo quidem solatio quod obiter incidit commo-
dam tamen labores suos Ecclesiasticos præterita die Lunæ cum horam
precum publicam subiret sese erigens piè finiebat.

Eternum felici autem Catastropha acceleranda Supremus ille Con-
siliarius dixerat diem 30. Junij hic ille est quo *ἑυθανασίαν* suam cœli-
tus concessam præter spem omnem consequutus est. Hic ille est quo
Honoratissimis Dominis suis Collegis ultimum 'Vale dixit largiter la-
crymans. Hic ille est quo petentibus 12. Viris Juvenib⁹ sermones divinos
tractandi facultatè à Reverendo ministerio, eodem adprobante R. M.
concessit. Hic ille Dies quo paternā benedictionè divinæ gratiæ inæsti-
mabilem thesaurum à benigna illa manu , benigniore ore, à benignissi-
mo pectore profluentem in sacro loco lætus impetravi. Deus, benedi-
ctus Israel Deus benedictus in secula. Animā istam benignissimā Paren-
tis inexhaustis æternæ benedictionis thesauris ditet & beet. Retribuat
ei Jehova Pater sicut de me optime meritis Pater. Gaudium & lætitia
sempiterna illum comitentur.

Actu isto, qui Dn. Collegis suis notabilis visus quantum, per imbe-
cillitatem præstari poterat, celebrato Domum reversus subitaneo quo-
dam affectu correptus est. Ex sententia Exc. Dn. D. STOCKMANNI,
Medici Experientissimi , Amici defuncti nostri Parentis Candidi &
Primarij Amicorum sinceri *ἑυθανασίης* Paternæ Testis, iste Affectus
qui Reverendum Dn. Superintendentem e Medio sustulit, Carus *καρῶς*
VOCA-

vocatur & à medicis definitur quod sit privatio sensuum Internorum & Externorum, motu & respirationis facultate minus læsa: quam fit in apoplexia. De quo affectu Notabile prognosticum Hipp. τὸ κερῶδες semper malum: & quod apud Sennertum legitur, præsentiq; in Casu Evidens fuit. Carus post quamlibet magnam Inanitione & Spirituum dissipationem & absorptionem pessimus est, ægrum & morti vicinum nunciat. Conquestus, autem maxime morti vicinus senex de Capitis & cerebri doloribus, quibus accrescentibus magna & ardenti voce exclamavit. Ach Herr Jesu hilff/ ach hilff mein Herr Jesu/ mein getreuer Gott vnd Heyland/ hilff/ nim doch meinen Geist zu dir/ verkürze mir die Schmerzen/ vnd laß deinen Knecht nicht lange mehr gequeeler werden. Dictum factum. Posteaquam enim Rever. & Clarissimus Vir DN. M. ENOCHUS SVANTENIUS, Collega & Amicus Honoratissimus Benedictionem divinam Num. 6. der Herr gesegene dich vnd behüte dich adprecatus fuerat, adstantibus Matre, filio, filia & Genero adamato DN. D. MAURITIO, item DN. D. QUISTORPIO, & aliis post geminam sternutationem ad somnum se composuit: à somno ad quietem ad æternam & cælicam requiem evocatus:

Audivistis, Cives, sanctissimi Senioris in hac mortali scenâ curriculum: quomodo enim jam inde à natali die jucundum vitæ munus optumo Seniori profuxerit, quomodo nunc aliquid publicæ privatæq; svavitatis, nunc aliquid amaritudinis in illo fonte promanaverit, quomodo deniq; fatalis ille dies hujus vitæ lumen extinguendo melioris vitæ lumen accenderit, doctissimè Filius optimus expressit. Unum superest addendum. Omnes vos, quotquot Juris dictionem Academicam agnoscitis, adhortor, ut, ubi sumus Reverendi & optumi Dn. Superintendententis p.m. hodie horâ 1. pomerid. efferetur, frequentes exequias eatis. Postulat illud meritorum illustrium piè defuncti debita recordatio: & respectus Reverendi Ministerij: postulat virtus Admod. Reverendi & Excellentissimi Dn. CASPARIS MAURITII, SS. Theol. D. & Prof. celeberrimi ac Ecclesiæ Mariani, Collegæ honoratissimi, piè defuncto Generi nunc mæstissimi; neq; minus gratum id erit Clarissimus Eximius Virus Dn. JOHANNI FRIDERICO TVITMEJERO, & GREGORIO MICHAELI, Phil. Magistris: illi Genero: huic Filio tristissimo. Itè ergò frequentes, & memores estote Ductorum vestrorum, quilocuti sunt vobis sermonem Dei, quorum imitamini fidem, contemplantes, quis fuerit exitus conversationis ipsorum. JESUS CHRISTUS heri & hodie, idem est, & in secula: P.P. Rostoch. sub Sigill. Uniyers. Anno 1652. die 3. Augusti.

mi Corporisq; Vires , pristinus ille Vigor
absumebatur. Sentiebat virium suarum
Auditores suos ad mortem usque desideratissimam
Coactus itaq; ab Illustrissimo Nostro Principe
& libello supplice laborum suorum ad tempus
quod summa cum humilitate oraverat gratiose

Sed ad Exitum Parentis præproperum eris-
mus. Vellem hæc me nescire litteras.

Fidissimè nec minus fortiter sustinuerat Pe-
ille rerum Arbiter Deus mundi hujus Choragus in
Natura voluissent sustinuisset amplius. Natura
visum, debebat Parens, venerandus senex qui to-
tem fecerat , in exultatione laborum suorum fi-
mos metere & carpere in magno suo Sanctorum
beatissimo, *νεκρωτις*, quo quidem solatio quod-
dam tamen labores suos Ecclesiasticos præterita
precum publicam subiret sese erigens pie finieb

Æternum felici autem Catastrophæ accelera-
filiarius dixerat diem 30. Junij hic ille est quo
tus concessam præter spem omnem consequu-
Honoratissimis Dominis suis Collegis ultimum
crymans. Hic ille est quo petentibus 12. Viris Juv-
tractandi facultatè à Reverendo ministerio, eod-
concessit. Hic ille Dies quo paternâ benedictione
mabilem thesaurum à benigna illa manu , benigni-
mo pectore profluentem in sacro loco lætus im-
ctus Israel Deus benedictus in secula. Anima ista
tis inexhaustis æternæ benedictionis thesauris di-
ei Jehova Pater sicut de me optime meritis Pater-
sempiterna illum comitentur.

Actu isto, qui Dn. Collegis suis notabilis vi-
cillitatem præstari poterat, celebrato Domum re-
dam affectu correptus est. Ex sententia Exc. Dni
Medici, Experientissimi, Amici defuncti nostri
Primarij Amicorum sinceri *ευχαραστίας* Paternæ
qui Reverendum Dn. Superintendentem & Medi-

Φαρεσ
cionibus
rudire.
umillime
xpetere,

properea-

magnus
Deus &
eo aliter
s semen-
uberrimè
eusmate
ommo-
horam

lle Com-
m cœli-
est quo
giter la-
divinos
te R. M.
inæsti-
nignissi-
benedi-
Paten-
tribuat
& lætitia

er imbe-
eo quo-
IANNI,
ndidi &
affectus
ιστάτος
VOCA-

